

Sygn. akt III SK 48/10

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa P. – N. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o nałożenie kary pieniężnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 marca 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 31 marca 2010 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 31 marca 2010 r., oddalił apelację P.-N. Sp. z o.o. (powód) od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2009 r., w sprawie przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o nałożenie kary pieniężnej.

Powód zaskarżył powyższy wyrok skargą kasacyjną w całości, zarzucając mu naruszenie art. 60 i 61 k.c. oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód podnosi, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne: 1) w odniesieniu do art. 60 i 61 k.c. „czy brak zaopatrzenia oświadczenia woli pozbawia takie oświadczenie mocy prawnej”; 2) w odniesieniu do art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego „czy zaniechanie zażądania przez podmiot

trudniący się hurtowym handlem paliwami aktualnego zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej stanowi zawinione naruszenia warunków koncesji”; 3) „czy można zarzucić podmiotowi trudniącemu się hurtowym handlem paliwami zawinione naruszenie warunków koncesji w sytuacji gdy rzekome naruszenie jest skutkiem zawinionego i umyślnego działania nierzetelnego kontrahenta”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

1. Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcia celem merytorycznego rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jednym z wymogów skargi kasacyjnej jest zawarcie w niej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i odpowiednie uzasadnienie tego wniosku. Wymóg ten jest ściśle związany z uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c. instytucją przedsądu. Na etapie oceny, czy skarga kasacyjna zostanie przyjęta do rozpoznania, Sąd Najwyższy ocenia tylko i wyłącznie – w oparciu o przedstawioną we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnieniu argumentację – czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania polega na wyjaśnieniu, dlaczego, w ocenie strony skarżącej, zachodzi któraś z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 11 października 2007 r., sygn. akt III SK 24/07). Treść tego uzasadnienia nie może być dowolna, lecz musi opierać się na argumentacji jurydycznej.
3. Jeżeli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera się na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., pełnomocnik skarżącego ma obowiązek przedstawienia wyводу uwzględniającego zarówno dotychczasowe orzecznictwo (lub wskazującego jego brak) z zakresu objętego przedstawionym zagadnieniem prawnym, jak i ewentualne poglądy doktryny.
4. W zakresie dotyczącym istotnego zagadnienia prawnego wniosek o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentów, które mogłyby przekonać Sąd Najwyższy o konieczności

rozstrzygnięcia sformułowanych w nim zagadnień. Uzasadnienie wniosku nie zawiera argumentacji uzasadniającej, dlaczego przedstawione zagadnienia prawne mają istotny walor dla rozwoju praktyki stosowania prawa, czy kwestie nimi objęte zostały dostrzeżone w dotychczasowej praktyce, ani jak były rozstrzygane i na czym ewentualnie polega wadliwość dotychczasowego podejścia orzecznictwa lub doktryny.

5. Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.